

have forskellige Institutioner til at varetage de forskellige Hverv, og jeg synes, det netop er en Fordel ikke at læsse mere over paa de kommunale Raad, der ere belæssede mere end nok. Jeg skulde ikke have noget imod, at det alene blev Amtskommissionernes Erklæring, man indhentede i dette Tilfælde, i Stedet for det, som nu er foreslaaet. Den højtærede Minister kunde imidlertid ikke tilraade at stemme for disse Mindretalsforslag, endskønt han gav dem sin Tilslutning. Dette forstaaer jeg nu mindre godt, men det er muligt, at den højtærede Minister paa Sagens senere Trin ogsaa vil interessere sig for de Tanker, her ere komne frem. Min Medforslagsstiller til Forslagene under Nr. 12 og 33 tog jo Forslagene tilbage. At det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) senere har optaget dem, kommer i og for sig ikke os ved. Da min ærede Medforslagsstiller har motiveret, hvorfor han tog disse Forslag tilbage, behøver jeg ikke at udtale mig yderligere derom, men alle ville sikkert finde, at det er ganske i Samklang hermed, naar jeg nu tager Ændringsforslaget under Nr. 17 tilbage. Om Underændringsforslaget Nr. 3 udtalte den højtærede Minister sig ikke. Dette Forslag fik senere Tilslutning fra det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen), og naar den højtærede Minister ikke har udtalt sig derom, antager jeg, det er, fordi han ønsker at overveje dette Spørgsmaal nøjere, muligvis til 3die Behandling. Jeg skal derfor ikke fremkalde nogen Afstemning over dette Punkt her ved 2den Behandling og tager Forslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 17 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er da bortfaldet.

Underændringsforslag Nr. 3 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ordføreren [Nørhave]: Ja!).

Ordføreren (Nørhave): Det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) omtalte, at en Familie nu kunde leve paa et mindre Jordareal end for længere Tid tilbage. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Lovforslaget netop tilsigter at give Tilladelse til at udstykke langt videre, end man hidtil har kunnet (*R. Nielsen*: Det mener jeg ogsaa!). Det ærede Medlem indrømmede dette. De indskrænkende Bestemmelser, der ere truffene, hvorved der holdes paa bestemte Arealer, gælde kun for Hovedparcellerne for de forskellige Klasser. Der er slet intet til Hinder for, at en Gaard paa flere Hun-

drede Tdr. [Land med flere Tdr. Hartkorn, hvis den har over 40 Tdr. Land pr. Td. Hartkorn, herefter kan udstykkes ned til, at der bliver en Hovedparcel paa 30 Tdr. Land gennemsnitligt Maal. Det, mener jeg, er et Bevis for, at Udvalget har tænkt paa, at en Familie kan leve paa et mindre Areal, og at der derfor saa vidt muligt skal gives Lov til at udstykke Ejendomme, kun at Udvalget sammen med Ministeren er enig om at holde paa, at der skal være en Hovedparcel tilbage. Den Forpligtelse, Gaardene have til Kørsel, kommer til at hvile paa Hovedparcellerne, og det vilde være uheldigt, mener Udvalget, om Ejendommene helt skulde udstykkes, saa der kun blev Huse tilbage i en Kommune.

Det samme ærede Medlem sluttede sig til det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Piper) og anbefalede hans Underændringsforslag Nr. 3, som bestemmer, at Fordelingen af Ejendomsskyld kan finde Sted mellem Sælger og Køber. Jeg vil fraraade at stemme for dette Underændringsforslag af to Grunde. Det paalægger nemlig i sit første Stykke Sælgeren, at han senest en Maaned efter Adkomstdokumentets Udstedelse til Vurderingsformanden skal afgive skriftlig Anmeldelse om Salget, hvilken Anmeldelse skal indeholde det solgtes Matr.-Nr., Hartkorn, Købesummen samt Sælgers og Købers Navne. Jeg mener, denne Pligt i mange Tilfælde ikke vilde blive efterkommen af Sælgeren, og det vilde blive en stor Byrde at paalægge ham, at han til Vurderingsformanden, som maaske bor i en helt anden Kommune, skal indberette, hvor meget han har solgt, og hvad Hartkorn og Matrikulnummer det har faaet, og saa i Forening med Køberen fremkomme med Forslag til Fordeling om Beregningen af Ejendomsskyld. Den anden Grund, hvorfor jeg er imod dette Forslag, er, at det er jo ikke Udvalgets og heller ikke Rigsdagens Sag at tage de Ejendomme i Forsvar, som stige i Værdi, og lade dem staa hen indtil den næste Vurdering, inden de kunne faa den Ejendomsskyld, de burde have efter den Stigning i Værdi, de ere undergaaede. Tænke vi os en Gaard i Nærheden af en By, f. Eks. i Nærheden af København, en Gaard, der er vurderet til en Ejendomsskyld af 60,000 Kr., og at der af denne sælges nogle faa Tdr. Land for en Pris af 60,000 Kr., skulde denne Gaard da blive ved at staa for den gamle Ejendomsskyld indtil Vurderingsperiodens Udløb? Det mener jeg vilde være fuldstændig urigtigt. Den Tanke har været fremme